

Megfulladok

Edda Müvek

Agyon perzselt föld szörnyeteg
Rohan, rohan ég és föld felett
A nyugalomhoz csak pillanat kell
Én hozzá égetek, égetek

Hej, földim mondd, a szóra emlékszel-e még?
Örökre bennem él az ősi szenvedély
Megfulladok a sors vetett hurokban
Nincs ember, aki feloldja, aki feloldja

Hideg lázban, forró lázban
A lelkem kiált: holtra váltam
Foglyának Őr a foglya
Nem a testem, a lelkem, a lelkem rab, a lelkem rab

Hej, földim mondd, a szóra emlékszel-e még?
Örökre bennem él az ősi szenvedély
Megfulladok a sors vetett hurokban
Nincs ember, aki feloldja, aki feloldja